

Lieta C-345/04

Centro Equestre da Lezíria Grande Lda

pret

Bundesamt für Finanzen

(*Bundesfinanzhof l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu*)

Pakalpojumu sniegšanas br?v?ba – Nodok?u ties?bu akti – Sabiedr?bu ien?kuma nodoklis – Vien? dal?bvalst? dibin?tas sabiedr?bas organiz?ti j?tnieku priekšnesumi un m?c?bas cit? dal?bvalst? – Komerccarb?bas izdevumu ?emšana v?r? – Nosac?jumi – Tieša ekonomiska rakstura saikne ar sa?emtajiem ien?kumiem valst?, kur? tiek veikta darb?ba

Sprieduma kopsavilkums

Pakalpojumu sniegšanas br?v?ba – Ierobežojumi – Nodok?u ties?bu akti

(EK l?guma 59. pants (jaunaj? redakcij? p?c groz?jumiem – EKL 49. pants))

L?guma 59. pants (jaunaj? redakcij? p?c groz?jumiem – EKL 49. pants) neaizliedz t?du valsts tiesisko regul?jumu, atbilstoši kuram no da??ja nodok?u maks?t?ja g?tajiem ien?kumiem to sa?emšanas viet? atskait?to uz??mumu ien?kuma nodokli atmaks? ar nosac?jumu, ka komerccarb?bas izmaksas, kuras šis nodok?u maks?t?js šaj? sakar? l?dz ?emt v?r?, ir tieši ekonomiski saist?tas ar g?tajiem ien?kumiem, attiec?g?s dal?bvalsts teritorij? veicot komerccarb?bu, cikt?l par t?d?m uzskata visus no š?s darb?bas nenodal?mos izdevumus neatkar?gi no šo izdevumu rašan?s vietas un laika. Tom?r min?tais pants aizliedz š?du valsts tiesisko regul?jumu tikt?l, cikt?l atbilstoši tam min?to nodokli šim nodok?u maks?t?jam atmaks? ar nosac?jumu, ka šie paši komerccarb?bas izdevumi p?rsniedz pusi no min?tajiem ien?kumiem.

(sal. ar 38. punktu un rezolut?vo da?u)

TIESAS SPRIEDUMS (treš? pal?ta)

2007. gada 15. febru?r? (*)

Pakalpojumu sniegšanas br?v?ba – Nodok?u ties?bu akti – Sabiedr?bu ien?kuma nodoklis – Vien? dal?bvalst? dibin?tas sabiedr?bas organiz?ti j?tnieku priekšnesumi un m?c?bas cit? dal?bvalst? – Komerccarb?bas izdevumu ?emšana v?r? – Nosac?jumi – Tieša ekonomiska rakstura saikne ar sa?emtajiem ien?kumiem valst?, kur? tiek veikta darb?ba

Lieta C-345/04

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Bundesfinanzhof* (V?cija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2004. gada 26. maij? un kas Ties? re?istr?ts 2004. gada 12. august?, tiesved?b?

Centro Equestre da Lezíria Grande Lda

pret

Bundesamt für Finanzen.

TIESA (treš? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši A. Borgs?Bartets [*A. Borg?Barthel*] un U. Lehmušs [*U. L?hmušs*] (referents),

?ener?ladvok?ts F. Lež? [*P. Léger*],

sekret?rs R. Grass [*R. Grass*],

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

– V?cijas Federat?v?s Republikas v?rd? – K. D. Kvasovskis [*C.?D. Quassowski*] un A. T?mane [*A. Tiemann*], p?rst?vji,

– It?lijas Republikas v?rd? – I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], p?rst?vis, kam pal?dz Dž. de Bellis [*G. De Bellis*], *avvocato dello Stato*,

– Eiropas Kopienu Komisijas v?rd? – B. Egere [*B. Eggers*] un R. Li?ls [*R. Lya*], p?rst?vji,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus tiesas s?d? 2006. gada 22. j?nij?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu attiecas uz EK l?guma 59. panta (jaunaj? redakcij? p?c groz?jumiem – EKL 49. pants) interpret?ciju.

2 Šis l?gums tika iesniegts saist?b? ar pr?vu starp *Centro Equestre da Lezíria Grande Lda* (turpm?k tekst? – “*CELG*”), kas ir atbilstoši Portug?les ties?bu norm?m dibin?ta sabiedr?ba, un *Bundesamt für Finanzen* (Feder?lais Nodok?u birojs, turpm?k tekst? – “*Bundesamt*”) par š? biroja l?mumu noraid?t l?gumu atmaks?t uz??mumu ien?kuma nodokli, kas ien?kumu sa?emšanas viet? iekas?ts par *CELG* k? da??j?s nodok?u maks?t?jas V?cij? g?tajiem ien?kumiem.

Atbilstoš?s valsts ties?bu normas

3 Atbilstoši 1991. gada V?cijas likuma par uz??mumu ien?kuma nodokli (*Körperschaftsteuergesetz, BGBl. 1991 I, 639. lpp.*; turpm?k tekst? – “*KStG*”) 2. panta 1. punktam t? 1991. gada redakcij? sabiedr?bas, kas nav dibin?tas V?cij?, ir da??jas nodok?a maks?t?jas un V?cij? šo nodokli maks? tikai par šaj? valst? to g?tajiem ien?kumiem.

4 Atbilstoši Likuma par ien?kuma nodokli 49. panta 1. punktam 1997. gada redakcij? (*Einkommensteuergesetz, BGBl. 1997 I, 821. lpp.*; turpm?k tekst? – “*EStG 1997*”) kop? ar *KStG 8.*

panta 1. punktu un 17. panta 2. punktu 1980. gada 15. jūlija Konvencijā starp Vācijas Federatīvo Republiku un Portugāles Republiku par izvairīšanās no nodokļa dubultas uzlikšanas ienākuma nodokļa un pašuma nodokļa jomā (*Abkommens zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Portugiesischen Republik zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, BGBl. 1982 II, 129. lpp.*) saskaņā ar Portugāles tiesību normām dibināta sabiedrība par gūtajiem ienākumiem no Vācijas sniegtajām mēkslinieciskajām viesizrādēm turpat maks uzņēmumu ienākuma nodokli.

5 *EStG* t. 1990. gada redakcijā (*BGBl. 1990 I, 1898. lpp.*) 50.a panta 4. punkta 1. apakšpunkts 1996. gadā piemērotajā redakcijā ir formulēts šādi:

“Daļējo nodokļa maksājumu gadījumā ienākuma nodokļa iekasēšanu veic, to atskaitot ienākumu gūšanas vietā no ienākumiem par mēkslinieciskiem, sporta vai cita veida Vācijas organizātiem vai īstenotiem pasākumiem, ieskaitot ienākumus, kas gūti no citiem pakalpojumiem, kuri ir saistīti ar šādiem pasākumiem, neatkarīgi no personas, kas gūst ienākumus [...]”

6 Tomēr *EStG 1997* 50. panta 5. punkta ceturtais teikuma 3. apakšpunkts, kas ar atpakaļejošu spēku ir piemērojams 1996. finanšu gadam, ir paredzēts:

“Nodokļu maksātājs ar ierobežotu pienākumu maksāt nodokļu, no kura ienākumiem nodokli atskaita to gūšanas vietā atbilstoši 50.a panta 4. punkta 1. vai 2. apakšpunktam, var lūgt pilnībā vai daļēji atmaksāt atskaitīto un iekasēto nodokli. Atmaksā tiek veikta ar nosacījumu, ka kārtojās izmaksas vai saimnieciskas darbības izdevumi, kas ir ekonomiski tieši saistīti ar šiem ienākumiem, pārsniedz pusi no šiem ienākumiem.”

7 No Tiesai iesniegtajiem lietās materiāliem izriet, ka atšķirībā no daļējiem nodokļu maksājumiem, pilnīgi nodokļu maksātāji Vācijas var no saviem šajā dalībvalstī ar nodokli apliekamajiem ienākumiem atskaitīt visus izdevumus, kas radušies, veicot mēksliniecisko vai sporta darbību šīs valsts teritorijā.

Pamata prava un prejudiciālais jautājums

8 *CELG*, prasītāja pamata prava ir atbilstoši Portugāles tiesību normām dibināta kapitālsabiedrība ar juridisko adresi un vadības atrašanās vietu Portugālē. *CELG* ir daļēja tū uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāja Vācijas, kas tai ir jāmaksā tikai par šajā valstī gūtajiem ienākumiem. 1996. gadā tā organizēja turneju, sniedzot jūtnieku priekšnesumus un dresas paraugstundas etrpadsmī dažādu Eiropas Savienības valstu pilsētās, no kurām vienpadsmit atradās Vācijas.

9 1997. gadā, pamatojoties uz *EStG 1997* 50. panta 5. punktu un *KStG* 8. panta 1. punktu, *CELG* lūdz *Bundesamt* atmaksāt uzņēmumu ienākuma nodokli, kas ienākumu gūšanas vietā tika atskaitīts no Vācijas gūtajiem ienākumiem, DEM 71 758 apmērā.

10 Šajā sakarā *CELG* iesniedz atbilstoši apstiprinātu portugāļu bilanci ar to izdevumu uzskaitījumu, kas radušies 1996. gadā īstenotās turnejas laikā. Šajā uzskaitījumā tika norādīti izdevumi par telesakariem, ceļošanas, uzturēšanās, reklāmas un personāla izdevumi, kā arī kārtojamie izdevumi par zirgu uzturēšanu, ūdens un elektrības piegādi, veterinārie izdevumi un izdevumi par medikamentiem, pakavu kalšanu, zirgu un jūtnieku aprīkojumu, kravas transportu un konsultācijām nodokļu jautājumos, kā arī ar zirgiem saistītie amortizācijas izdevumi. *CELG* turklāt norādīja arī citas izmaksas, proti, tās, kas saistītas ar izdevumiem par grāmatvedības vešanu un maksu par licenci. 11/14 daļas no visiem šiem izdevumiem tā paredzēja atskaitīt no Vācijas gūtajiem ienākumiem.

11 *Bundesamt* noraidīja līgumu par atmaksu, jo netika iesniegti minētos izdevumus apliecinājošu dokumentu oriģināli.

12 *CELG* iesniegtā sūdzība par šo līgumu tika noraidīta, cita starpā tiešas ekonomiskas saiknes starp atsevišķiem deklarātajiem izdevumiem un Vācijas gūtajiem ienākumiem trūkuma dēļ.

13 *CELG* iesniedza sūdzību par šo līguma atcelšanu *Finanzgericht Köln* [Vācijas Finanšu tiesa]. Šī tiesa prasību noraidīja, jo minētie izdevumi, pirmkārt, vismaz daļēji nav tieši saistīti ar Vācijas apliekamajiem ienākumiem un, otrkārt, nepārsniedz 50 % no minētajiem ienākumiem.

14 Pēc tam *CELG* iesniedza kasācijas sūdzību *Bundesfinanzhof* [Federālā Finanšu tiesa] par *Finanzgericht Köln* sprieduma atcelšanu.

15 *Bundesfinanzhof* atzīmēja, ka no *Finanzgericht Köln* izmantotajiem konstatētajiem faktiem izriet – tie *CELG* izdevumi, kas ir tieši ekonomiski saistīti ar šīs sabiedrības Vācijas gūtajiem ienākumiem, nepārsniedz 50 % no šiem ienākumiem. Tomēr tā atzīmēja, ka *CELG* tūpat norāda uz vispārējo izdevumu esamību un ka, lai gan pastāv zināmas neskaidrības par šo vispārējo izdevumu, kā arī vērējamo iespaidu papildu ienākumu raksturu, struktūru un apjomu, no šiem pašiem konstatētajiem faktiem izriet, ka visi *CELG* norādītie izdevumi kopā, ieskaitot minētos vispārējos izdevumus, pārsniedz pusi no ienākumiem.

16 *Bundesfinanzhof* tomēr uzskata, ka, nosakot ar nodokli apliekamos ienākumus, atšķirīgā attieksme pret nodokļu maksātāju rezidentu, kas pilnībā maksā nodokļus, un nodokļu maksātāju nerezidentu, kas nodokļus maksā tikai daļēji, rada šaubas par *EStG 1997* 50. panta 5. punkta ceturto teikuma 3. apakšpunkta saderību ar Kopienu tiesību tiesību, it īpaši attiecībā uz Līguma 59. pantā paredzēto pakalpojumu sniegšanas brīvību. Tā šajās sakarās atsaucas uz Tiesas 2003. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-234/01 *Gerritse* (*Recueil*, I-5933. lpp.).

17 Šajos apstākļos *Bundesfinanzhof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai tas, ka citas dalībvalsts pilsonis ar pienākumu daļēji maksāt nodokļus Vācijas var pieprasīt atmaksāt nodokli, kas uzlikts saņēmtajiem ienākumiem, t.i., nodokli, kas uzlikts ienākumu gūšanas vietā, tikai tad, ja komercdarbības izdevumi, kas ir tieši ekonomiski saistīti ar gūtajiem ienākumiem, pārsniedz pusi no šiem ienākumiem, ir pretrunā EK Līguma 59. pantam?”

Par prejudiciālo jautājumu

18 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa grib noskaidrot, vai Līguma 59. pants aizliedz tūdu valsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamata prāvā, ar kuru gadījumā, ja daļējs nodokļu maksātājs lūdz atmaksāt ienākumu gūšanas vietā atskaitīto uzņēmumu ienākuma nodokli, komercdarbības izmaksas, kuras radušās, veicot darbību, lai šīs valsts teritorijā gūtu ienākumus, ņemot vērā tikai tad, ja tiek izpildīti divi nosacījumi, proti, šie izdevumi ir tieši saistīti ar šiem ienākumiem un tie pārsniedz pusi no minētajiem ienākumiem.

19 Vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, kaut arī tiešie nodokļi ir dalībvalstu kompetencē, tomēr tām šī kompetence ir jāsteno, ievērojot Kopienu tiesību tiesību (šajās sakarās citu starpā skat. 1997. gada 15. maija spriedumu lietā C-250/95 *Futura Participations* un *Singer*, *Recueil*, I-2471. lpp., 19. punkts; 1999. gada 26. oktobra spriedumu lietā C-294/97 *Eurowings Luftverkehr*, *Recueil*, I-7447. lpp., 32. punkts; 1999. gada 28. oktobra spriedumu lietā C-55/98 *Vestergaard*, *Recueil*, I-7641. lpp., 15. punkts; 2000. gada 14. decembra spriedumu lietā C-141/99 *AMID*, *Recueil*, I-11619. lpp., 19. punkts, kā arī 2005. gada 13. decembra spriedumu

liet? C?446/03 *Marks & Spencer*, Kr?jums, l?10837. lpp., 29. punkts).

20 Turkl?t ir j?atg?dina, ka saska?? ar Tiesas judikat?ru L?guma 59. pants aizliedz jebk?dus pakalpojumu sniegšanas br?v?bas ierobe?ojumus tikai t?d??, ka pakalpojumu sniedz?js ir dibin?ts dal?bvalst?, kas nav dal?bvalsts, kur sniedz pakalpojumu (šaj? sakar? skat. 1986. gada 4. decembra spriedumu liet? 205/84 Komisija/V?cija, *Recueil*, 3755. lpp., 25. punkts, un 1991. gada 26. febru?ra spriedumu liet? C?180/89 Komisija/It?lija, *Recueil*, l?709. lpp., 15. punkts, k? ar? 2006. gada 3. oktobra spriedumu liet? C?290/04 *FKP Scorpio Konzertproduktionen*, Kr?jums, l?9461. lpp., 31. punkts).

Par tiešas ekonomiskas saiknes esam?bu

21 K? tas izriet no š? sprieduma 18. punkta, lai l?gtu atmaks?t ien?kumu g?šanas viet? atskait?to uz??mumu ien?kuma nodokli, vispirms komercdarb?bas izdevumiem ir j?b?t tieši ekonomiski saist?tiem ar taj? valst? g?tajiem ien?kumiem, kur? š? darb?ba ir veikta.

22 No Tiesas judikat?ras izriet, ka t?ds nodok?u rež?ms, atbilstoši kuram, lai nodok?u maks?t?jiem nerezidentiem apr??in?tu nodok?u b?zi attiec?gaj? dal?bvalst?, ?em v?r? no vi?u darb?bas tikai šaj? dal?bvalst? g?tos ien?kumus un radušos zaud?jumus, atbilst starptautiskaj?s nodok?u ties?b?s noteiktajam un Kopienu ties?b?s atz?tajam teritorialit?tes principam (šaj? sakar? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Futura Participations* un *Singer*, 21. un 22. punkts).

23 Attiec?b? uz komercdarb?bas izdevumiem, kuriem ir j?b?t tieši saist?tiem ar nerezidenta veikto darb?bu dal?bvalst? un ir j?rada taj? ar nodokli apliekami ien?kumi, tie princip? šaj? dal?bvalst? ir j??em v?r?, ja nodokli uzliek rezidentu neto ien?kumiem p?c š?du izdevumu atskait?šanas. Iepriekš min?t? sprieduma liet? *Gerritse* 27. punkt? Tiesa atzina, ka, ?emot v?r? š?dus izdevumus, rezidentus un nerezidentus apl?ko l?dz?gos apst?kos. T?d??, ja dal?bvalsts rezidentiem pieš?ir iesp?ju atskait?t attiec?gos izdevumus, t? princip? nedr?kst tos ne?emt v?r? nerezidentu gad?jum?.

24 T?d??, ?stenojot savu fisk?lo kompetenci, valstij, kuras teritorij? saimniecisk? darb?ba rada ien?kumus, ja t? uzliek nodokli nerezidenta ien?kumiem, ir j?paredz, ka var ?emt v?r? ar šo darb?bu tieši saist?tos izdevumus. Šaj? sakar? tom?r ir j?preciz?, ka Kopienu ties?bas neliedz dal?bvalstij iet v?l t?l?k, ?emot v?r? š?di nesaist?tus izdevumus (šaj? sakar? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *FKP Scorpio Konzertproduktionen*, 50.–52. punkts).

25 Ar komercdarb?bas izdevumiem, kas ir tieši saist?ti ar taj? dal?bvalst? g?tajiem ien?kumiem, kur? ir veikta darb?ba, ir j?saprot t?di izdevumi, kas ir ekonomiski tieši saist?ti ar šaj? valst? ar nodokli apliekamu sniegto pakalpojumu un kas t?d?j?di nav nodal?mi no t?, k?, piem?ram, ce?ošanas un uztur?šan?s izdevumi. Šaj? kontekst? izdevumu rašan?s vietai un laikam nav noz?mes.

26 No lietas materi?liem izriet, ka *CELG*, kas ir dibin?ta Portug?l?, V?cijas teritorij? sa??ma ien?kumus no m?ksliniecisk?s darb?bas, kuru t? veica šaj? valst?. Saist?b? ar t?s priekšnesumiem, *CELG* rad?s š? sprieduma 10. punkt? uzskait?tie saimniecisk?s darb?bas izdevumi, no kuriem daži ir veikti jau iepriekš, lai organiz?tu un pl?notu min?tos priekšnesumus, bet citi veikti to norises laik? un kurus t? l?dz ?emt v?r? V?cij?. Iesniedz?jtiesai, kura izskata pamata lietu un kurai ir j?uz?emas atbild?ba par nol?mumu, kas tai ir j?pie?em šaj? liet?, *CELG* deklar?to saimniecisk?s darb?bas izdevumu vid? ir j?nosaka tie izdevumi, kuri ir tieši saist?ti ar šaj? valst? sniegto ar nodokli apliekamo pakalpojumu un kuri t?d?j?di nav nodal?mi no t?.

27 L?dz ar to ir j?uzskata, ka L?guma 59. pants neaizliedz atbilstoši valsts ties?bu aktam atmaks?t no da??ja nodok?u maks?t?ja g?tajiem ien?kumiem to sa?emšanas viet? atskait?to

uz??mumu ien?kuma nodokli tikai tad, ja komercdarb?bas izmaksas, kuras šis nodok?u maks?t?js l?dz ?emti v?r?, ir tieši ekonomiski saist?tas ar g?tajiem ien?kumiem, attiec?g?s dal?bvalsts teritorij? veicot komercdarb?bu, cikt?l par t?d?m uzskata visus no š?s darb?bas nenodal?mos izdevumus neatkar?gi no šo izdevumu rašan?s vietas un laika.

Par pras?bu, ka izdevumiem ir j?p?rsniedz puse no ien?kumiem

28 Atbilstoši pamata liet? apl?kotaj? tiesiskaj? regul?jum? paredz?tajam otrajam nosac?jumam attiec?b? uz ien?kuma g?šanas viet? no nerezidenta nodok?u maks?t?ja V?cij? g?tajiem ien?kumiem atskait?t? nodok?a atmaksu saimniecisk?s darb?bas izdevumiem, kas ir tieši ekonomiski saist?ti ar šiem ien?kumiem, ir j?p?rsniedz puse no min?tajiem ien?kumiem.

29 Š?ds nosac?jums var ierobežot t?das sabiedr?bas pakalpojumu sniegšanas br?v?bu, kas paredz veikt m?ksliniecisku, sporta vai cita veida darb?bu dal?bvalst?, kas nav t?s re?istr?cijas valsts.

30 Š? nosac?juma rezult?t?, ja š?da sabiedr?ba l?dz atmaks?t ien?kumu g?šanas viet? atskait?to nodokli, tai sistem?tiski netiek nodrošin?ts, ka tiks ?emti v?r? š?s sabiedr?bas ar attiec?go saimniecisko darb?bu saist?tie izdevumi, ar nodokli apliekot no š?s darb?bas g?tos ien?kumus.

31 T?d?? ir j?konstat?, ka, da??jam nodok?u maks?t?jam radušos komercdarb?bas izdevumus ?emot v?r? tikai ar papildu nosac?jumu, pamata liet? apl?kotajiem l?dz?gi ties?bu akti princip? rada ierobežojumu, kas aizliegts atbilstoši L?guma 59. pantam.

32 T?d?? ir j?p?rbauda, vai š?ds ierobežojums ir pamatots.

33 V?cijas vald?bas nor?d?tais pamatojums, atbilstoši kuram valsts ties?bu aktu m?r?is ir izvair?ties no izdevumu ?emšanas v?r? divas reizes, proti, vienlaic?gi gan re?istr?cijas valst?, gan valst?, kur? sniegti pakalpojumi un ar nodokli aplikti ien?kumi, nav atbalst?ms.

34 Vispirms ir j?uzsver, ka konvencija starp V?cijas Federat?vo Republiku un Portug?les Republiku par izvair?šanas no nodok?u dubultas uzlikšanas ien?kuma nodok?a un ?pašuma nodok?a jom? tiek piem?rota k? t? saukt? ieskaita metode.

35 No min?t? izriet, ka Portug?les sabiedr?ba nodokli maks? Portug?l? par visiem t?s ien?kumiem, ieskaitot tos, kas g?ti, veicot darb?bu V?cij?, kur tie ar? tiek aplikti ar nodokli. Dubulta nodok?a uzlikšana parasti tiek nov?rsta, pirmaj? valst? atskaitot summu, kas vien?da ar otraj? valst? samaks?to nodokli. Š?ds meh?nisms ?auj ne?emti v?r? izdevumus divas reizes, jo, piem?rojot to pirmaj? valst?, t? var noskaidrot tos komercdarb?bas izdevumus, kas jau ir ?emti v?r?, apr??inot otraj? valst? samaks?to nodokli.

36 Turkl?t EStG 1997 50. panta 5. punkt? ir paredz?ta proced?ra, atbilstoši kurai V?cijas Finanšu ministrija var inform?t da??ja nodok?u maks?t?ja re?istr?cijas valsti par t? iesniegto l?gumu atmaks?t nodokli. Šis kompetento valsts iest?žu sadarb?bas meh?nisms ?auj ar? nov?rst izdevumu iesp?jamo ?emšanu v?r? divas reizes. T?pat Padomes 1977. gada 19. decembra Direkt?va 77/799/EEK par dal?bvalstu kompetentu iest?žu savstarp?ju pal?dz?bu tiešo un netiešo nodok?u jom? (OV L 336, 15. lpp.) pal?dz ?stenot šo m?r?i, paredzot attiec?go finanšu iest?žu savstarp?ju inform?cijas apmai?u.

37 T?d?? nav pamatots pakalpojumu sniegšanas br?v?bas ierobežojums ar valsts ties?bu aktu, atbilstoši kuram ien?kumu g?šanas viet? no attiec?gaj? dal?bvalst? da??ja nodok?u maks?t?ja g?tajiem ien?kumiem atskait?to nodokli atmaks? tikai tad, ja ar šiem ien?kumiem tieši

saistītie komercdarbības izdevumi pārsniedz pusi no tiem. Līdz ar to ir jāsecina, ka Līguma 59. pants aizliedz šādu tiesību aktu.

38 Ēmot vērē iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild – Līguma 59. pants neaizliedz tēdu valsts tiesisko regulējumu, kēds tiek aplēkots pamata lietē, tiktēl, ciktēl atbilstošē tam no daēēja nodokēu maksētēja gētajiem ienēkumiem to saēemšanas vietē atskaitēto uzēēmumu ienēkuma nodokli atmaksē ar nosacējumu, ka komercdarbēbas izmaksas, kuras šis nodokēu maksētējs šajē sakarē lēdz ēemt vērē, ir tiešē ekonomiski saistētas ar gētajiem ienēkumiem, attiecēgē dalēbvalsts teritorijē veicot komercdarbēbu, ciktēl par tēdē m uzskata visus no šē s darbēbas nenodalēmos izdevumus neatkarēgi no šo izdevumu rašanē s vietas un laika. Tomēr minētais pants aizliedz šēdu valsts tiesisko regulējumu tiktēl, ciktēl atbilstošē tam minēto nodokli šim nodokēu maksētējam atmaksē ar nosacējumu, ka šie pašē komercdarbēbas izdevumi pārsniedz pusi no minētajiem ienēkumiem.

Par tiesēšanē s izdevumiem

39 Attiecēbē uz pamata lietas dalēbniekiem šē tiesvedēba ir stadija procesē, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tē lemj par tiesēšanē s izdevumiem. Tiesēšanē s izdevumi, kas ir radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalēbnieku tiesēšanē s izdevumi, nav atlēdzinēmi.

Ar šēdu pamatojumu Tiesa (trešē palēta) nospriēž:

EK Lēguma 59. pants (jaunajē redakcijē pēc grozējumiem – EKL 49. pants) neaizliedz tēdu valsts tiesisko regulējumu, kēds tiek aplēkots pamata lietē, tiktēl, ciktēl atbilstošē tam no daēēja nodokēu maksētēja gētajiem ienēkumiem to saēemšanas vietē atskaitēto uzēēmumu ienēkuma nodokli atmaksē ar nosacējumu, ka komercdarbēbas izmaksas, kuras šis nodokēu maksētējs šajē sakarē lēdz ēemt vērē, ir tiešē ekonomiski saistētas ar gētajiem ienēkumiem, attiecēgē dalēbvalsts teritorijē veicot komercdarbēbu, ciktēl par tēdē m uzskata visus no šē s darbēbas nenodalēmos izdevumus neatkarēgi no šo izdevumu rašanē s vietas un laika. Tomēr minētais pants aizliedz šēdu valsts tiesisko regulējumu tiktēl, ciktēl atbilstošē tam minēto nodokli šim nodokēu maksētējam atmaksē ar nosacējumu, ka šie pašē komercdarbēbas izdevumi pārsniedz pusi no minētajiem ienēkumiem.

[Parakstē]

* Tiesvedēbas valoda – vēcu.